

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสยาม

The study of relationship between high school grade point averages and academic achievement of the first year nursing students, Siam University.

เอื้ออารี กัลวาทานนท์ และ สรัญญา ชมฉัยยา
ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
E-mail: aue-aree.kan@siam.edu

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสยาม ที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและระบบรับตรงกับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและระบบรับตรง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะพยาบาลศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาฟิสิกส์ทางการพยาบาล ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 157 คน ประกอบไปด้วยนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง จำนวน 69 คน (43.95 %) และนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบระบบรับตรงกับทางมหาวิทยาลัย จำนวน 88 คน (56.05 %) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่แบบบันทึกประวัตินักศึกษา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการแจกแจงแบบที ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและระบบรับตรงไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา ($r = 0.267$, $p = 0.790$ และ $r = 0.547$, $p = 0.586$ ตามลำดับ) และ การแจกแจงแบบทีพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางสูงกว่านักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบระบบรับตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.000$)

คำสำคัญ: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การแจกแจงแบบที ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research were investigation of the relationship between high school grade point averages of students from central admission system and students from directly admission system on university grade point average. Furthermore it compared high school grade point average of students from central admission system and students from directly admission system. The samples were 157 of the first year nursing students who enrolled Physics for nurses in 2013 academic year. They consisted of 69 students (43.95 %) from central admission system and 88 students (56.05 %) from directly admission system. Instrument using for the research was personal data questionnaire. The statistics using for analysis were arithmetic mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient and t-test statistic. For both systems, there were no significantly correlation between high school grade point average and university grade point averages ($r = 0.267$, $p = 0.790$ and $r = 0.547$, $p = 0.586$ respectively) and the t-test statistic showed that high school grade point average of students from central admission system was significantly higher than students from directly admission system ($p = 0.000$).

KEYWORDS: Pearson's product moment correlation coefficient, t-test statistic, high school grade point averages , and university grade point averages.

บทนำ

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามได้เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรระดับปริญญาตรีตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2538 ในปัจจุบันวิธีการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรมี 2 วิธี คือ คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง (central admission system) ซึ่งเกณฑ์ในการคัดเลือกประกอบด้วยคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนน O-Net คะแนน GAT คะแนน PAT2 และ อีกวิธีหนึ่งคือ คัดเลือกจากการสอบระบบปรับตรงกับทางมหาวิทยาลัย ซึ่งรายวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกประกอบด้วย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี วิชาฟิสิกส์ วิชาชีววิทยา วิชาภาษาอังกฤษ และ วิชาความรู้ทั่วไปในวิชาชีพ ซึ่งการคัดเลือกนักศึกษาทั้ง 2 วิธี ใช้เกณฑ์ในการตัดสินที่แตกต่างกัน และ รายวิชาฟิสิกส์ทางการพยาบาล เป็น

รายวิชาพื้นฐานในโครงสร้างหลักสูตร ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะต้องลงทะเบียนเรียน จากการเก็บข้อมูลในอดีตที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาจำนวนหนึ่งทำข้อสอบที่วัดความรู้ฟิสิกส์พื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาประเด็นเรื่องความรู้พื้นฐานของนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งหมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพิจารณาจากคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPA) เพราะเมื่อนักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่ดี จะส่งผลให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาของรายวิชาฟิสิกส์ทางการพยาบาล ได้อย่างรวดเร็ว และสามารถนำความรู้ต่างๆไปประยุกต์ใช้กับการพยาบาลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม และ ศึกษาผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง (central admission system) และ คัดเลือกจากการสอบระบบรับตรงกับทางมหาวิทยาลัย ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาฟิสิกส์ทางการพยาบาล และรายวิชาอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชา ในชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่ชี้ถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ซึ่งนอกจากพิจารณาจากความรู้ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของผู้สอนและผู้บริหารอีกด้วย (Edward, 1990) โดยปกติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะพิจารณาจากคะแนนสอบหรือคะแนนที่ได้จากงานที่มอบหมายหรือทั้งสองอย่าง (Good, 1973) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังแสดงถึง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติอันเกิดจากการเรียนรู้แสดงออกในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป (ปฐมาอาแวน, มนสิการ เปรมปราษณ, และ พิศมัย เพียรเจริญ, 2553)

ประกาย จิโรจน์กุล, นงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต, และณัฐยา ศรีทะแก้ว (2554) ศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิหลัง คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา 2553” ผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX ม.ปลาย) ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในขณะที่คะแนนสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด คือ คะแนน GAT รองลงมาคือ คะแนนสอบรับตรงวิชา GE 02

ปัจฉา ฉัตรภรณ์, นฤมล สุวรรณจันทร์ดี, และบุรินทร์ อัสวพิภพ (2551) ศึกษา “เวลาเปลี่ยน..คะแนนฟิสิกส์เธอเปลี่ยน..ช่างอะไรใครหนอใครทำ? (ผลการเรียนวิชาฟิสิกส์ระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ในช่วงการเปลี่ยนแปลงระบบการรับเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย)” ผลการศึกษาพบว่า คะแนนวิชาฟิสิกส์ 1 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ (กลุ่มกายภาพ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์แต่อย่างใดกับเกรดเฉลี่ย (GPA) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วัลย์ลักษณ์ อัครีวงศ์ (2538) ศึกษา “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ” ผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนในมหาวิทยาลัยกล่าวคือนักเรียนที่เรียนดีเมื่อเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยก็จะมีผลการเรียนดีด้วย

วัฒนา ศรีพจนารถ (2533) ศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค” ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

เอื้ออารี กัลวาทนนท์ (2557) ศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชา ฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม” ผลการวิจัยพบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชา ฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผล การเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ นักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและ ระบบปรับตรงกับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่ คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและระบบปรับตรง

สมมติฐาน

1. ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดย ระบบกลางและระบบปรับตรงไม่มีความสัมพันธ์กับผล การเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา
2. ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดย ระบบกลางไม่แตกต่างกับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการ สอบระบบปรับตรงกับทางมหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการ เรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ นักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและ ระบบปรับตรงกับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อทราบถึงความแตกต่างของผลการ เรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ นักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและ นักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบระบบปรับตรงกับทาง มหาวิทยาลัย
3. เพื่อเป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการ จัดการเรียนการสอนในรายวิชาฟิสิกส์ทางการ พยาบาลและรายวิชาอื่นๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะพยาบาลศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาฟิสิกส์ทางการพยาบาล ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 157 คน ประกอบไปด้วยนักศึกษาที่คัดเลือก จากการสอบโดยระบบกลาง จำนวน 69 คน (43.95 %) และ นักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบระบบปรับตรง กับทางมหาวิทยาลัย จำนวน 88 คน (56.05 %)

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบบันทึกประวัตินักศึกษาของสำนักทะเบียนและ วัดผล ที่สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ผลการศึกษาใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ผลการศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับวุฒิการศึกษาผล

การเรียนรู้เฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2556 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยผ่านทางฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตของสำนักทะเบียนและวัดผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการนำข้อมูล ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel version 2010 ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรงและระบบกลาง

GPA ม.ปลาย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
นักศึกษาที่คัดเลือกจากระบบรับตรง	3.05	0.39	1.81	3.70
นักศึกษาที่คัดเลือกจากระบบกลาง	3.29	0.32	2.02	3.84

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง และระบบกลาง เท่ากับ 3.05 และ 3.29 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง ใกล้เคียงกับ ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของของผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรงและระบบกลาง

GPA อุดมศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
นักศึกษาที่คัดเลือกจากระบบรับตรง	3.27	0.32	2.21	3.85
นักศึกษาที่คัดเลือกจากระบบกลาง	3.26	0.26	2.64	3.84

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ย (GPA) ในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง และ ระบบกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และ 3.26 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง มีค่ามากกว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและระบบรับตรง

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
GPA ม.ปลายกับ GPA อุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากระบบกลาง	0.267	0.790
GPA ม.ปลายกับ GPA อุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากระบบรับตรง	0.547	0.586

$p < 0.05$

จากตารางที่ 3 เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ไปทำการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. ผลการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.267$, $p = 0.790$)

2. ผลการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.547$, $p = 0.586$)

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางและระบบรับตรง

GPA ม.ปลาย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T
นักศึกษาที่คัดเลือกจากระบบรับตรง	3.05	0.39	-4.08*
นักศึกษาที่คัดเลือกจากระบบกลาง	3.29	0.32	

* $p < 0.05$

การแจกแจงแบบที ในตารางที่ 4 พบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง สูงกว่า นักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบระบบรับตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.000$)

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่าผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง และระบบกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 และ 3.29 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรงและระบบกลาง มีค่าเท่ากับ 0.39 และ 0.32 ตามลำดับ ส่วนผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง และระบบกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และ 3.26 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง มีค่ามากกว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง

ในด้านการศึกษาความสัมพันธ์ และ การเปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ยพบว่า

1. ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบรับตรง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลาง สูงกว่า นักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบระบบรับตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบโดยระบบกลางสูงกว่านักศึกษาที่คัดเลือกจากการสอบระบบรับตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา ($r = 0.267$, $p = 0.790$ และ $r = 0.547$, $p = 0.586$ ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประกาย จิโรจน์กุล, นงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต, และณัฐยา ศรีทะแก้ว (2554) เอื้ออารี กัลวาทานนท์ (2557) และ ปัจฉา ฉัตรภรณ์, นฤมล สุวรรณจันทร์ดี, และบุรินทร์ อัสวพิภพ (2551) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ผลการเรียน

เฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่ได้สะท้อนถึงความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา อันเนื่องมาจากระบบการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน (ระบบแอดมิชชัน) นโยบายทางการศึกษาต่างๆ และการประกันคุณภาพการศึกษา มีส่วนทำให้ผลการเรียนที่นักศึกษาได้รับจากโรงเรียนมีค่าค่อนข้างสูงมาก (เกรดเพื่อ) นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนในระดับอุดมศึกษาอาจจะมาจากปัจจัยอื่นๆ เช่น รูปแบบการจัดการเรียนการสอน การปรับตัวของนักศึกษาในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็น ด้านการเรียน การปรับตัวเข้ากับเพื่อน การแบ่งเวลาในการเรียนและทำกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์ (2538) และ วัฒนา ศรีพจนารถ (2533) อาจเป็นเพราะระบบการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในช่วงเวลาดังกล่าว (ระบบเอนทรานซ์) ใช้วิธีการสอบคัดเลือกแต่เพียงอย่างเดียวและคิดคะแนนสอบในแต่ละวิชาแยกออกจากกันโดยมีสัดส่วนเท่าๆกันอย่างชัดเจน ทำให้นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกมีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง ส่งผลให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้รับต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาที่ดีด้วย จึงเป็นเหตุให้งานวิจัยของทั้งสองท่านไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยพบ

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนในระดับอุดมศึกษาอาจจะมาจากปัจจัยอื่นๆ ส่งผลให้ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ เช่น รูปแบบการจัดการเรียนการสอน การประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2558 : หน้า 429

ปรับตัวของนักศึกษา ฯลฯ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการ
ทำนายผลการเรียนและความสำเร็จในการเรียนของ
นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมถึง
องค์ประกอบของคะแนนที่นำมาใช้คัดเลือกบุคคลเข้า
ศึกษาในระดับอุดมศึกษา (ในระบบแอดมิชชัน) เพื่อ
นำมาใช้เป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำ
ผลจากการวิจัยที่ได้มาเป็นข้อมูลสนับสนุนหรือพัฒนา
ระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ปฐมมา อาแว, มนสิการ เปรมปราชญ์, และพิศมัย เพียร
เจริญ. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายผลการสอบคัดเลือก
เข้ามหาวิทยาลัยและผลการเรียนระดับ
มหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
บัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยา
เขตปัตตานีปีการศึกษา 2546-2550.
รายงานการวิจัย. ปัตตานี:
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สืบค้นจาก
<http://planning.pn.psu.ac.th/Research/announce/Achievement.pdf>

ประกาย จิโรจน์กุล, นงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต, และณัฐ
ยา ศรีทะแก้ว. (2554). ความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจัยด้านภูมิหลัง คะแนนสอบเข้า
มหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้น
ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ของนักศึกษา
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
ดุสิต รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา 2553. *วารสารวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สาขา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(3), 115-
128.

ปัจฉา ฉัตรภรณ์, นฤมล สุวรรณจันทร์ดี, และบุรินทร์
อัสวพิภพ. (2551). เวลาเปลี่ยน..คะแนน
ฟิลิกส์เธอเปลี่ยน..ช่างกระไรใครหนอใครทำ?
(ผลการเรียนวิชาฟิลิกส์ระดับมหาวิทยาลัย
ชั้นปีที่ 1 ในช่วงการเปลี่ยนแปลงระบบการ
รับเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย). *วารสาร
ฟิลิกส์ไทย*, 25(3), 19-24.

วัลย์ลักษณ์ อัครีรวงศ์. (2538). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ
การเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใน
มหาวิทยาลัยของรัฐ. *วารสารศรีนครินทร์
โรคมวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์)*, 8(3), 38-55.

วัฒนา ศรีพจนารถ. 2533. *การศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายและทัศนคติต่อวิชาชีพ
พยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยส่วน
ภูมิภาค*. ปริญญาโท การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา.

เอื้ออารี กัลวานนท์. (2557). การศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิลิกส์ใน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียน
เฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัช
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม. ใน ธเนศ พงศ์อิ
รัตน์ (บรรณาธิการ), *การประชุมวิชาการ
ระดับชาติ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ระหว่างสถาบัน ครั้งที่ 2* (หน้า 17-22), 21
มีนาคม 2557 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์
คอนเวนชั่น จังหวัดกรุงเทพฯ.

Edward, K.L. (1990). *Teacher Today*. Boston:
Houghton Mifflin Company.

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of
Education* (3rd ed). New York:
McGraw-Hill Book Co., Inc.